

Asrayman yurtim

Ota desam, otamdayin bag`ri kengimsan,
Ona desam, quyoshlarga mehri tengimsan.
Yuragida yolqini bor akamsan o`zing,
Kulgichlari yarashiqli munis singlimsan.

Naqarot:

Qayda bo`lsam senda ko`nglim sog`inib yurdim,
Ardoqlayman, avaylayman, asrayman yurtim.

Zumrad-zumrad suvlaringdan ichganlarim bor,
Shudring sohib maysazoring kechganlarim bor.
Temurbek deb Ulug`toqqa suyanganlarim,
Ulug`bek deb samolarni quchganlarim bor.

Qayda bo`lsam senda ko`nglim sog`inib yurdim,
Ardoqlayman, avaylayman, asrayman yurtim.

Beshik bo`ynin achomlagan ko`zmunchog`imsan,
Asal hidi kelib turgan saxiy bog`imsan.
Xazinamsan o`n sakkiz ming olamdan ortiq,
Talpinganim, topinganim – sajdagohimsan.

Qayda bo`lsam senda ko`nglim sog`inib yurdim,
Ardoqlayman, avaylayman, asrayman yurtim.

Askar xati

Salom, Ona, onajonginam!
Yana sizga yozmoqdaman xat.
Salomatmi aziz otam ham,
Ukalarim yurgandir xushbaxt!

Boshim uzra yulduz charog`on,
Chegarada turibman sergak.
Yurt bo`lsin deb tinch va farovon,
Doim bedor uradi yurak.

Askar bo`lib ulg`aydim bugun,
Ona Vatan nedir, angladim.
Jonim fido el-u yurt uchun,
Mard yigitlar yo`lin tanladim.

Onajonim, onajonginam,
Sizga mehrim tilagimda jam.
Qutlug` bo`lsin, muborak bo`lsin,
Eng ulug` va eng aziz bayram!

Xayr Ona, xayr onajon,
Doimo tinch bo`lsin ko`nglingiz
Va baxtinga bo`ling sog`-omon!
Salom bilan askar o`g`lingiz!

Shu aziz Vatan barchamizniki

Qancha dovondan o`tdik,
Dasht-u yobondan o`tdik.
O`tdik baland-pastlardan,
Yaxshi-yomondan o`tdik.

Sinashta bo`ldik, do`stim,
Yurt qadrin bildik, do`stim.
Kamol berdi ozodlik,
Qudratga to`ldik, do`stim.

Ulug` ayyom – qutlug` to`y,
Balog`at taratar bo`y.
Kelajakni o`ylasang,
O`tgan kuning eslab qo`y.

Xudo berdi bu yurtga,
Daho berdi bu yurtga.
Sohibqiron vorisi
Ziyo berdi bu yurtga.

O`zbekiston – baxtimiz,
G`ururlansak haqlimiz.
Eng buyuk boyligimiz –
Shu bunyodkor xalqimiz.

Sohibqiron beshigi,
Ilm-u urfon beshigi.
Bizga istiqlol bergan
Buyuk inson beshigi.

Navoiylar ajdoding,
Buxoriylar ajdoding.
Yurt uchun jonin tikkan
Fidoyilar ajdoding.

Elim, degan o`zgaydir,
O`zim, degan to`zgaydir.
Yulduzlarni ko`zlagan
Yulduz qadar o`sgaydir.

Birlashadi bo`lar el,
Qo`lni qo`lga bergin, kel.
Vatan uchun yashaylik,
Shijoatdan bog`lab bel!

O`rgan hunar, fan qilgil,
Fikringni chaman qilgil.
Tafakkurni charxlagil,
Ko`nglingni Vatan qilgil.

Tu`roq osti ham boylik,
Tu`roq usti ham boylik.
Qadrin bilib ardoqla,
Quchog`ingda jam boylik.

Oshno bilgil mehnatni,
Dushman tutgil g`aflatni.
Ona deb bil Vatanni,
Ota deb bil millatni.

Zamonning shiddatin ko`r,
G`ofilning qismatin ko`r.
Xalq bo`lib yeng shimargan
Insonning izzatin ko`r.

Qurgin, yaratgin, yurtdosh,
Yog`du taratgin, yurtdosh.
O`zin tanigan elga
Yordir Yaratgan, yurtdosh.

Kelbatingda viqor bor,
G`urur va iftixor bor.
Ishonch bor senga do`stim,
Eng oliy e`tibor bor.

Elman degan, el bo`lar,
Erman degan, yer bo`lar.
G`oliblikni istagan
Birlashadi, bir bo`lar.

Yurtimiz ozod, do`stim,
Ozod-u obod, do`stim.
Imkonimiz bor ekan,
Bog`laylik qanot, do`stim.

Oylar aylanar shitob,
Bir lahza to`xta shu tob.
Savob ish qildimmi, deb,
O`zingga bergil hisob.

Daryo bo`lib jo`sh endi,
Shavqqa to`lib jo`sh endi.
Ulush olgansan, sen ham
O`z hissangni qo`sh endi.

Bizlarga meros Vatan,
Topgaydir e`zoz Vatan.
Bizdan qolsin ertaga
Go`zal, beqiyos Vatan.

Naqarot:

*Shu chaman,
Shu gulshan,
Shu maskan,
Shu Vatan,
Shu aziz Vatan
barchamizniki!*

Aytgil, do`stim

Boshing egib, ta'zim ayla, shukrona ayt,
Seni guldek erkalagan chaman uchun.
Osmonlarda yurgan bo`lsang, tuproqqa qayt,
Aytgil, do`stim, nima qildik Vatan uchun?

Ko`zi qora, yuragi oq shu el uchun,
Tuproq uchun, shu yurt uchun, chaman uchun,
Ulug` inson boshlab bergan shu yo`l uchun,
Aytgil, do`stim, nima qildik Vatan uchun?

Eldan ketib, el bo`lganni kim biladi?
Don axtargan go`shtxo`rlarga yem bo`ladi.
Dil qonasa, ona tuproq em bo`ladi,
Aytgil, do`stim, nima qildik Vatan uchun?

Qachongacha qorning o`ylab o`tadirsan?
Qachongacha ko`kdan chalpak kutadirsan?
Axir, Vatan bitta, sen ham bittadirsan,
Aytgil, do`stim, nima qildik Vatan uchun?

Buncha bino qo`yma zarrin choponlarga,
Saratonda yaproq bo`lgin dehqonlarga,
Suyangani tayoq bo`lgin cho`ponlarga,
Aytgil, do`stim, nima qildik Vatan uchun?

Hech kimdan kam emassan, kam bo`lmagaysan,
Erda qolsang, oftob bo`lib kulmagaysan.
Qachon belni mahkam tortib bog`lagaysan?
Aytgil, do`stim, nima qildik Vatan uchun?

Shu soylardan suvlar urgin yuzingga sen,
Bir bor nazar solgin bosgan izingga sen,
Shu savolni berib ko`rgin o`zingga sen,
Aytgil, do`stim, nima qildik Vatan uchun?

Shukrona

H-ey, yoronlar-ey!
Bulbul dilim sayrab turar,
Jismi jonim yayrab turar,
Shukronalar aylab turar
Shunday zamonlarni ko`rib,
Davr-u davronlarni ko`rib.

Nega g`ururga to`lmayin,
Tuproq`imdan o`rgilmayin,
Yuksalgan osmonlar sayin
Tog`dek xirmonlarni ko`rib,
Usta dehqonlarni ko`rib.

Oshiq yurak jo`shib ketar,
Mendan oldin shoshib ketar.
Qirg`og`idan toshib ketar
Qoshi kamonlarni ko`rib,
Mohi tobonlarni ko`rib.

Yigirmaga kirgan ukam,
Sen hech kimdan emassan kam.
Navqironman bugun men ham
Sendek o`g`lonlarni ko`rib,
Mardi maydonlarni ko`rib.

Yurt yashnasa, yashnayman-da,
Yurt ishq bor jonu tanda.
Zavqqa to`lib kulayman-da
Asl insonlarni ko`rib,
Aziz mehmonlarni ko`rib.

Oydan tushgan emas

Hech kimni baxt o`z-o`zidan quchgan emas,
Qush ham ko`kka mashaqqatsiz uchgan emas.
Oydin tunlar, osoyishta, tiniq tonglar
Oydan tushgan emas, ko`kdan tushgan emas.

Mevasin yeb, bog`ini ham so`rab qo`ygin,
Kerak bo`lsa, bog` atrofin o`rab qo`ygin.
Nihollarning kokillarin tarab qo`ygin,
Ozodlik ham, obodlik ham o`zi kelmas,
Oydan tushgan emas, ko`kdan tushgan emas.

Bu binolar qaydan bino bo`ldi ekan?
Kim bobolar qaddin raso qildi ekan?
Nechuk bizni bugun dunyo bildi ekan?
Ozodlik ham, obodlik ham o`zi kelmas,
Oydan tushgan emas, ko`kdan tushgan emas.

Ertaklarda mo`hjizalar sehr sabab,
Gulu giyoh ko`kargaydir mehr sabab.
Tafakkurning hurligiga nedir sabab?
Ozodlik ham, obodlik ham o`zi kelmas,
Oydan tushgan emas, ko`kdan tushgan emas.

O`n sakkizga kirgan yigit so`ziga boq,
Yuziga boq, olov yongan ko`ziga boq.
Bu eng buyuk xazinadir, do`stim, biroq
Ozodlik ham, obodlik ham o`zi kelmas,
Oydan tushgan emas, ko`kdan tushgan emas.

Shijoatning, jasoratning mahsuli bu,
Irodaning, zakovatning mahsuli bu,
Ulug` Inson tanlab olgan haq yo`li bu,
O`zbekiston, bundayin baxt o`zi kelmas,
Oydan tushgan emas, ko`kdan tushgan emas.

O`zbekiston, yolg`izim!

O`zbekiston, onajonim, yolg`izim,
Bobolarim kaftidagi yulduzim,
Jannatlardan suvlar ichgan ildizim,
Jannat makonim mening, O`zbekiston,
Jon ichra jonim mening, O`zbekiston!

Samandarsan – olovlardan sog` chiqqan,
Buzrukvorsan – yetti o`g`li shoh chiqqan,
Alpomishsan – ko`ksidan chaqmoq chiqqan,
O`lmas dostonim mening, O`zbekiston,
Jon ichra jonim mening, O`zbekiston!

Yalpiz atrin bilmas dehqon bo`lgaymi?
Tinchlik qadrin bilmas o`g`lon bo`lgaymi?
Yurtin sevmas odam inson bo`lgaymi?
Nuri iymonim mening, O`zbekiston,
Jon ichra jonim mening, O`zbekiston!

Necha asr ko`z yoshlarin yutgan el,
Sohibqiron qaytishini kutgan el,
Yurtboshini suyib, boshda tutgan el,
O`zbekistonim mening, O`zbekiston,
Jon ichra jonim mening, O`zbekiston!

Ona tuproq

Avliyolar, daholarning beshigisan,
Naqshbandlar topgan jannat eshigisan.
Tiriklikning navosi ham qo`shig`isan –
Sen azizsan, muqaddassan, ey sajdagoh,
O`zbekiston, ota makon, ona tuproq!

Yuragimda tulporlaring dukurlari,
Qaysi yurtning bordir buyuk Temurlari?
Olovlardan omon chiqqan Semurg`lari,
Sen azizsan, muqaddassan, ey sajdagoh,
O`zbekiston, ota makon, ona tuproq!

Kimlarningdir ko`kragida tumor bo`lding,
Kimlarningdir kiprigida g`ubor bo`lding,
Gohida mard bir o`g`longa xumor bo`lding,
Sen azizsan, muqaddassan, ey sajdagoh,
O`zbekiston, ota makon, ona tuproq!

Asl farzand merosiga posbon bo`lgay,
Ozod elning orzulari osmon bo`lgay,
Bobolarim ismin aytsam doston bo`lgay,
Sen azizsan, muqaddassan, ey sajdagoh,
O`zbekiston, ota makon, ona tuproq!

Ota uyin farog`atin bilmaganlar –
Ikkisi bir, biri ikki bo`lmaganlar,
Tuproqtegi bo`lib zor-zor yig`laganlar...
Sen azizsan, muqaddassan, ey sajdagoh,
O`zbekiston, ota makon, ona tuproq!

Daryolarning izlarida daryo bo`lgay,
Daholarning avlodi ham daho bo`lgay!
Fido bo`lsa, shu Vatanga fido bo`lgay,
Fido bo`lsa, shu Vatanga fido bo`lgay:
O`zbekiston, ota makon, ona tuproq!

Bu muqaddas Vatanda azizdir inson

Yurtlar bor – odamzot gul umri xazon,
Insonning qadri ham qiymati arzon.
Bu aziz zaminda inson mukarram,
Bu muqaddas Vatanda azizdir inson.

Vatan kengdir elning bag`ri keng uchun,
Yurtboshining mehri quyoshga teng uchun.
Bu imkon, bu zamon senu men uchun,
Bu muqaddas Vatanda azizdir inson.

Birovlar g`amidan ko`zlarida yosh,
Suyangani – umid, tayanchi – bardosh.
Ezgulikka yo`ldosh, yaxshiga qardosh,
Bu muqaddas Vatanda azizdir inson.

Savob deb sahroda sardoba qurgan,
Non yopsa, qo`shniga ilinib turgan.
Nondek aziz, suvdek seroblik ko`rgan.
Bu muqaddas Vatanda azizdir inson.

Nomardlar qahridan charchadi jahon,
Nokaslar zahridan charchadi jahon.
O`zingni tut inson,
ko`zingni och, inson,
Bu muqaddas Vatanda azizdir inson.

Bu qutlug` maskanda pirlar yotibdi,
Dunyoni lol etgan sirlar yotibdi.
Arslonlar yotibdi, sherlar yotibdi,
Bu muqaddas Vatanda azizdir inson.

Tuprog`i to`tiyo makonga qulluq,
Xudo bergan davr-u davronga qulluq.
Aziz qilgan aziz insonga qulluq,
Bu muqaddas Vatanda azizdir inson.

Avval keling, ko`ring O`zbekistonni

Yiroqlarda do`ndirasiz yolg`onni,
Uchirasiz, qo`ndirasiz yolg`onni.
Ey, to`nini chappa kiygan janoblar,
Avval keling, ko`ring O`zbekistonni.

Man-man deya ko`ksingizga uribsiz,
Tog` deb o`ylab, yaydoq qirda yuribsiz,
Abu Rayhon topgan yerda yuribsiz,
Avval keling, ko`ring O`zbekistonni.

Ma`naviyat ummonida dur terdik,
Mayoq bo`lib yo`lsizlarga yo`l berdik,
Muhtoj qolgan g`animga ham qo`l berdik,
Avval keling, ko`ring O`zbekistonni.

Tarixlarga savol har bir binosi,
Har qadamda dahosi, avliyosi,
Dardingizni olar Ibn Sinosi,
Avval keling, ko`ring O`zbekistonni.

Otang bozor, onang bozor deydilar,
Kimlar uchun bozor – mozor deydilar,
Bekorchidan xudo bezor deydilar,
Avval keling, ko`ring O`zbekistonni.

Gullayotgan, o`sayotgan eldir bu,
Zulmat yo`lin to`sayotgan eldir bu,
Inson nomin bezayotgan eldir bu,
Avval keling, ko`ring O`zbekistonni.

Yagonasan

Tuproq`ingda daholar xoki,
Ul sohibi dunyolar xoki.
Bobolarki, ulug` chinordek,
Momolarki, Qutlug` Nigordek.
Chinorlarki, beshiklar bo`lgan,
Kelajakka eshiklar bo`lgan.
Sen onasan, muqaddas Vatan!
Yagonasan, muqaddas Vatan!

Xazinamsan, taxtim o`zingsan,
Qiyosi yo`q baxtim o`zingsan.
Er yuzining jannati sensan,
Yaratganning san`ati sensan.
Jannatbog`im, hazrattog`imsan,
Mehrobimsan, sajdagohimsan.
Sen onasan, muqaddas Vatan!
Yagonasan, muqaddas Vatan!

Manglaydagi Durri Akbarim,
Ne ko`zlarni olgan gavharim.
Qora niyat, g`araz so`zlardan
Asragaymiz yomon ko`zlardan.
Ko`ksim ichra yuragim – tumor,
Bu tumorda qutlug` noming bor.
Sen onasan, muqaddas Vatan!
Yagonasan, muqaddas Vatan!

O`zbek o`g`li

Ikki daryo o`rtasi – keng dasturxon,
Tuz totgansan, tuzlig`ingni unutma.
Dasturxonni belbog` qilib o`stirgan,
O`zbek o`g`li, o`zligingni unutma!

Sadarayhon bukilgani – so`lgani,
Er yigitning egilgani – o`lgani.
Yo`l bermagil dushmanlarga kulgani,
O`zbek o`g`li, o`zligingni unutma!

O`zbek desam, jaranglagan tor kelur,
Undan oldin nomus ila or kelur.
Burgut kelur, lochin kelur, sor kelur,
O`zbek o`g`li, o`zligingni unutma!

Unutmagil nasabingni, zotingni,
Umid bilan otang qo`ygan otingni.
Asra erta kuningni – zuryodingni,
O`zbek o`g`li, o`zligingni unutma!

Bo`shamasin zinhor yog`och beshiging,
Qulf ko`rmasin darvoza-yu eshiging.
Yig`ilmasin supadagi to`shaging,
O`zbek o`g`li, o`zligingni unutma!

Ko`pga kelgan kulfatlarga chap berma,
Mahmadana maynalarga gap berma.
Ko`ngil obod bo`lsin, sirtga zeb berma,
O`zbek o`g`li, o`zligingni unutma!

Nochor qolsang nokas qo`lini tutma,
Arslonsan-ku tulki yo`lini tutma.
O`zingdan o`zgadan marhamat kutma,
O`zbek o`g`li, o`zligingni unutma!

Yurt qo`shig`i

Bobomning bayti bor yaproqlaringda,
Momomning tafti bor chorbog`laringda.
Onamni eslatar rayhoning, yurtim,
Dadamning hidi bor tuproqlaringda.

So`lim Xonoboddan Kiyiksoygacha,
Qutlug` ostonadan suyuk oygacha,
Chiroqlar yulduzdek porlar har kecha,
Mudom o`t gurlasin o`choqlaringda!

Tog`laring bag`rida limmo-lim tilsim,
Ming yilkim, mo`ysafid Shohimardon jim.
Sangardak qo`shig`in sharhlay olar kim?!
Tillo qumlar o`ynar buloqlaringda!

Mavlono Lutfiylar ulfatdir menga,
She`r lutfi eng totli suhbatdir menga.
Ulug`lar ismi ham quvvatdir menga,
Tug`yonim – o`ynoqi toychoqlaringda.

Bir kuychi o`g`lingman, bayotim o`zing,
Tilimning ostida novvotim o`zing,
Bag`rim, jonim o`zing, hayotim o`zing,
Dil torim qalampirmunchoqlaringda.

Qizg`aldoqzoringda ko`milib yotdim,
Billur shabnamlarda cho`milib yotdim,
Dunyoni unutdim, o`zni yo`qotdim,
Men ham vatan bo`ldim quchoqlaringda!

Diyorim

Diyorim, dunyoning xaritasida
Tulpordek o`ynoqlab turgan diyorim.
Samoning miltiroq darichasida
Saodat shu`lasin ko`rgan diyorim,
O`shal yulduzingdan adashtirmasin,
O`zbegin, o`zingdan adashtirmasin!

Nima ko`p, olamda fitna-nayrang ko`p,
Birovning dardidan quvonch, bayram ko`p.
Ko`rgan kunlaringni maysalar aytsin,
Ko`z yoshing ko`pmidi yoki shabnam ko`p.
Shul dala-tuzingdan adashtirmasin,
O`zbegin, o`zingdan adashtirmasin!

Dunyo deganlari g`avg`oli dunyo,
Aldoqchi va g`irrom savdoli dunyo.
Muhtojga berolmas, borni ko`rolmas,
Navoiy aytgandek, “yag`moli dunyo”.
Teran ildizingdan adashtirmasin,
O`zbegin, o`zingdan adashtirmasin!

Ming shukr, yuragi oftoblaring bor,
Olamni qaratgan xitoblaring bor.
Baho bergan xudo daholam ham bergan,
Ulug` zot silagan kitoblaring bor.
Tabarruk izingdan adashtirmasin,
O`zbegin, o`zingdan adashtirmasin!

Navro`z qo`shig`i

Bahorni bilmagan ellarni ko`rdim,
Bir chechak kulmagan yerlarni ko`rdim.
O`zingni sog`inib keladi navro`z,
Kaftingga ko`z suray, dehqonim, yurtim,
O`zingdan o`rgulay, bog`bonim, yurtim.

Chuchmoma chayqalib, chalar qo`ng`iroq,
Hayot hidin sochar uyg`ongan tuproq,
Ildiz suvratini chizadi chaqmoq,
Kaftingga ko`z suray, dehqonim, yurtim,
O`zingdan o`rgulay, bog`bonim, yurtim.

Mehmonni chorlaydi sumalaklaring,
Qizlaring bog`laydi jamalaklarin.
Saodatga ko`prik kamalaklaring,
Kaftingga ko`z suray, dehqonim, yurtim,
O`zingdan o`rgulay, bog`bonim, yurtim.

Ey, kafti qadog`-u ko`ngli yumshoq el,
Quyoshda qoraygan, yuragi oq el,
Duoga qo`l ochgan, tilagi oq el,
Kaftingga ko`z suray, dehqonim, yurtim,
O`zingdan o`rgulay, bog`bonim, yurtim.

Muqaddas yering bor, qutlug` osmon bor,
Suyangan tog`ing bor, dilda iymon bor.
Ulug` bog`istonga buyuk bog`bon bor,
Kaftingga ko`z suray, dehqonim, yurtim,
O`zingdan o`rgulay, bog`bonim, yurtim.

Qaram bo`lmas o`zbek

Egasiz va oyoqosti yo`lmas o`zbek,
Xohlagan suv oladigan ko`lmas o`zbek.
Dong taratgan va o`ziga qaratgan el,
Hech qachon hech kimga qaram bo`lmas o`zbek.

Vatangado, yurtfurushlar anglamaslar,
Oltinday sof hikmatlar hech zanglamaslar.
Ona hamda Vatanni-ku tanlamaslar,
Hech qachon hech kimga qaram bo`lmas o`zbek.

Borgan joyin obod qilgan Boburlari,
Mazlumlarni ozod qilgan Temurlari.
Tog`lardan ham balandroqdir g`ururlari,
Hech qachon hech kimga qaram bo`lmas o`zbek.

O`g`il-qizlar shiddati-yu shashtini ko`r,
Birovga bosh egmaslikning gashtini ko`r.
Yurak bo`lsa, ringga chiqib mushtini ko`r,
Hech qachon hech kimga qaram bo`lmas o`zbek.

Yaratgandan boshqasiga qulmas o`zbek,
Hech kimdan kam bo`lmagan, kam bo`lmas o`zbek.
Dong taratgan va o`ziga qaratgan el,
Hech qachon hech kimga qaram bo`lmas o`zbek.

Vatan

Seni desam yuragimda
ochilar gullar,
Yomg`ir bo`lib samolardan
sochilar gullar,
Sahrolardan, daryolardan
sochilar gullar,
Yuragimning gulisan sen,
gullagan Vatan!

Isming aytib uyg`onadi
chuchuk jilg`alar,
Sunbulalar tonglaringdan
taqar sirg`alar,
Kiprigimda yog`dularing
solar jilvalar,
Tilagimning gulisan sen,
gullagan Vatan!

Xushbo`y-xushbo`y olmalarda
jannat havosi,
Tog`laringning bag`rida ming
dardning davosi,
Shudir, axir, bir insonning
umr safosi,
Yuragimning gulisan sen,
gullagan Vatan!

Hovuch-hovuch, zilol-zilol
suingdan ichdim,
Mehrining qanot bo`ldi, moviy
ko`klarda uchdim,
Yana qaytib senga keldim,
tuproq`ing quchdim,
Tilagimning gulisan sen,
gullagan Vatan!

... Yuraginning gulsan sen,
gullagan Vatan!

Bu Vatan muqaddas

Bu Vatan muqaddas,
Bu Vatan mo`tabar.
Har maysa, har bir xas
Tabarruk shu qadar:

Temurbek shiddati,
Orzusi, niyati,
Davroni shundadir,
Arkoni shundadir.

Or to`la qalbimiz,
Buzilmas safimiz.
Yurtimiz – sajdagoh,
Qiblagoh – xalqimiz!

Ey o`g`lon, ey shunqor,
Bo`l xushyor – quzg`un bor.
Asraymiz Vatanni,
Yurtboshi madadkor!

Sen mardi maydon bo`l,
Elingga qalqon bo`l.
Vatanning – onangdir,
Vatanga posbon bo`l!

Bu Vatan azizdir,
Bu Vatan muqaddas.
Timsoli yo`q uning,
Qiyosi topilmas.

Safga tur, ey o`g`lon,
Olg`a yur, ey o`g`lon.
Mardlari bor Vatan
Yuksalur, ey o`g`lon!

Elim desam

Elim desam, tilginam
Sayron bo`lgani bo`lgan,
Yurtim desam, dilginam
Xandon bo`lgani bo`lgan.

Chamanimning chiroyi –
Guloftobi, guloyi.
Yuragimning bir joyi
Rayhon bo`lgani bo`lgan.

Dalalashib, qirlashib,
Boshni qo`shib sirlashib,
Sarkash soylar birlashib
Ummon bo`lgani bo`lgan.

Havoda tek turgaylar,
Chechakka to`sh urgaylar,
Gulni ko`rgan to`rg`aylar
Xushxon bo`lgani bo`lgan.

Ortda qoldi ne g`ovlar,
Sina-sina, sinovlar,
Shashtim ko`rib anovlar
Hayron bo`lgani bo`lgan.

Qadr topdi-ku qadrim,
Havoga to`ldi bag`rim,
Yurtboshim bergan davrim
Davron bo`lgani bo`lgan.

Yurtim jamoli

Quyosh maftun, oy shaydo,
Oshiq hatto shamoli.
Bunday joziba qayda?
Oh, yurtim jamoli!

Giyoh-u guli go`zal,
Gulidan eli go`zal,
Elining dili go`zal,
Oh, yurtim jamoli!

Osiyoning markazi,
Bu dunyoning markazi,
Yer samoning markazi,
Oh, yurtim jamoli!

Bir tarafda yallalar,
Bir tarafda allalar,
Guzarlar, mahallalar –
Oh, yurtim jamoli!

Piyolada ko`kchoyi,
Mehmonga to`ri – joyi,
Yashnab borar chiroyi –
Oh, yurtim jamoli!

Ey ona yurt

Toleimda yo`llar ko`rdim men,
Dunyo kezdim, ellar ko`rdim men.
Alvon-alvon gullar ko`rdim men,
Tarovating ko`rmadim biroq,
Ey ona yurt, ey aziz tuproq.

Hamma narsa bordir xoriyda,
Temir minor ko`rdim Pariyda.
Laylaklar yo`q, yo`qdir farishta,
Qaldirg`oching ko`rmadim biroq,
Ey ona yurt, ey aziz tuproq.

Zo`ring bo`lsa, osmon mohtobli,
Zaring bo`lsa, zamon oftobli.
Tuyg`ulari hisob-kitobli,
Oqibatni ko`rmadim biroq,
Ey ona yurt, ey aziz tuproq.

Mehmon yo`qdir bunda, mezbon yo`q,
Qoraqozon yo`qdir, qumg`on yo`q,
Sovchilar yo`q, to`ydasturxon yo`q.
Muhabbatni ko`rmadim biroq,
Ey ona yurt, ey aziz tuproq.

Izlaganim o`zingda, xalqim,
Quyosh kulgan ko`zingda, xalqim,
Bahoring bor kuzingda, xalqim,
Yuragi gul, tilagi oppoq,
Ey ona yurt, ey aziz tuproq.

Armiya bilan xalq

Askar safda borar: bir, ikki, uch!
Tuproq`i zar yurtim, tog`lari marjon.
Birlik, yakdillikda eng qudratli kuch –
Armiya bilan xalq bir tan-u bir jon!

Sheryurak bobolar hayoti o`rnak,
Saodat – Vatanga bo`lmoqlik o`g`lon.
Gar fido bo`lmasang jon nega kerak,
Armiya bilan xalq bir tan-u bir jon!

Zirrilaydi zamin tashlasam qadam,
Na`ra tortsam qalqib ketadi osmon.
Tinchlik barqarorki, har bir kun bayram
Armiya bilan xalq bir tan-u bir jon!

Oq yuvib, oq tarab o`sdirding, ona,
Meniki, bizniki bu qutlug` makon.
Temuriy voris bor, el bor yagona,
Armiya bilan xalq bir tan-u bir jon!